

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۸/۲۹

عبدالخالق رشید

الله گل دانه دانه ، دانه دانه
شوروي قارکده نمیره خانه
الله گل دانه دانه

*

*

**

د مرسلې پرسر ستوري

(ناول)

اوومه برخه

۱۹۸۰ - ۱۹۸۶ کلونه

لیکوال

ع. رشید

د پاڼو شمیره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

پسر وطن جنګ دی

د تبادلې له امله نژدې لس ورځې د مجاهدينو اوروسانو ترمنځ اوربند لګيدلی و، د اوربند له دويمې ورځې وروسته، جګړه بېرته پيل شوه، تصميم وچې دا ځل بايد په لوګر کې مجاهدينو ته يوگوزاريز ځواب ورکړ شي، ځکه نوکرچکوف هم دا خبره تر نادر جان پورې رسولي وه :

- پرون يو نوی شفر رارسيدلی ،

- څنگه شفر ؟

- د جګړې ...

کرچکوف دا پټ شفر په روسي ژبه نادر جان ته خورا پټ ورسودلی و، داخل روسانو نيت درلود، چې دورکړل شويو بېرغملو په مقابل کې خپل زورزياتي څوڅوڅلي پراخ کړي ... داځکه چې اوس په ټوله نړۍ کې دا خبره هنگامه شوي وه چې نورنو روسان د افغانانو د مقاومت په وړاندې د ټينګې نه دي او نه کولای شي له هغوی څخه دهغوی مهم سنگرونه ونيسي، روسانو غوښتل چې له لوګره تر غزني پورې د لارې په اوږدو کې افغانانو ته د دوی پروينا يوتاريخي درس ورکړي او په پای کې ځان تر خپلي قرارگاه چې په غزني کې وه په امن سره ورسوي .

په همدغه شپه نادر جان په هغه لوی کلي کې چې د دوی قرارگاه ته نژدې پروت و يوه پخواني خلقي ډگروال چې ده ورسره پيژندل دخپل زوی واده ته بللي و، ده کرچکوف ته هم بلنه ورکړې وه، چې لږترلږه د پښتنود واده مراسم خو به وگوري او کرچکوف دا واک درلود چې بايد داسې ځايو ته تللی وای ، يوازې يې خپل قوماندان ته ويلي وو چې له نادر جان سره دغه واده ته ځي، د دوی ټول ډاډ پردی وچې پخوانی ډگروال چې اوس په دغه شاوخوا کې دخلکو دباور وړ څوک و او د روسانو له يرغل څخه وروسته پرکورناست و له دوی سره د درغلی نيت نه لري ځکه چې د نادر جان يار او ملګری و، ډگروال هم له هغو کسانو څخه و چې د امين له ماتې وروسته له مجاهدينو سره يوځای شوی و، دا ټول پخواني کسان اوس هم په خپل کلی او کور کې بې اغيزې نه ول ... کرچکوف د همدغه واک له مخې ټولو پيژاند ، ځکه خوبه ډيرو داهم سره ويل چې قوماندان لوی واکمن دی که کرچکوف ؟

کرچکوف په عادی افغاني کاليو کې هغه لوی کلی ته ولاړ، دلته نن سبا امنيت ډير خراب نه و، په دې چې ددغه کلي اوسيدونکي هم له مجاهدينو سره درلوده او هم له دولت سره، ځکه د دوی کلی په داسې موقعيت کې پروت و چې په هسې وره تيروتنه دوی ته خورا زيات تاوان رسیده. همداهم چې دوی له دواړو خواوو دخپلي ناپلوی باور تر لاسه کړی و .

لور مازديگر وچې د قبلي له گردجن شمال ګرده سيمه هم دمني يا مني ته نژدې شپو ورځو کې په سراخيستي وه، سپرې مرغی ډلي ډلي، په همدغو شپو ورځو کې له يوه درمند ځايه تر بله په تلسوکې سره الوتلي، دهر درمندځای پرسرېبه د پرورو خري لکه د مهاجرو څيمې اوږدې او لنډې خورې وري سره پرته وې ... يوې اوبلي خوا ته اوس د ډيرو بزگرانو پرځای هلته او دلته يوازې يوه ميرمن لکه زمور دکلي دانه ابی ترسترگو کيده چې هغه به هم دخپلو پاتې شونو(ګونډيو (په میده کولو باندې اخته وه او ټوله ورځ به يې پر هغو باندې تيروله، څوچې به يې ترمازديگره بويو دوه کيلو پر خاورو لرلي غنم او اوريشي ترې بود کړي او خو شاله خوشاله به له هغوسره کورته روانه وه. دريغه چې دا ټول به په دومره نه ارزيدل چې د دې پرمخ دي دومره خاورې او ګردونه پريوزي چې لکه د ژرندګري په شان له دوسترگو پرته به يې نور څه نه بشکاريدل .

نادر جان او کرچکوف د ډگروال نفراوموترته سترګې په لاره وو، له خپلي قرارگاه دکلي پرخوا ورو ورو روان وو چې يو نا ځايه د ډزو غږ تر غور شو، نژدې شل دقيقې ډزو دوام وکړ، خو زر ودريدې، دا ډزې د روسانو او مجاهدينو دکومي نښتې نه وې، څه شيبه نه وه تيره شوې چې يو سپين ږيري په بیره پردې خوا را روان او همدایې ترخوله راووتل :

- توبه توبه مجاهدين خپلو کې سره لګيدلي وو، درې درې تنه له دواړو خواوو په گوليو سوري سوري يوي او بلي خوا ته پراته وو ...

نادر جان پوښتنه ترې وکړه :

- دچا نفروو، چا ووژل ؟

- مسلمانانو خپلو کې سره وخورل، ټول مجاهدين وو، دحزب او جمعيت ...

- خبره څه وه ؟

- په ټوپکو او وسلو يې سره دعوه شوې وه، د جمعيت يوڅو غله دلته شته هغوی لار ورته نيولي وه ...

سپين ږيري که له يوې خوا زيات خواشینی و، خو له بلي خوا يې له ډيره قهره له پزې شنه دودونه راوتل، ځکه يې نادر جان ته مخ وړ و او واده او ورته وېي ويل :

- يوه خوله نصور راکړه ، که درسره وي ، که نه وي دخدای پامان ...
- نصور خو نشته ، خو سگریټ شته ،
- بس رايي کړه، راته وي لکوه ، له مي وريجو ربري، له ترکيدلو وچو شونډو به يي د سگریټ کرغیرن دود داسي پورته شو، چي پرسترگو به يي ورغی اوچي کله به يي سره لوڅي کړي او يا به يي وغړولي ، سترگي به يي سره راسرې شوي، داسي چي دسري به ښه وايښده او سري ته بي هغه مسری ورياده کړه :

چلم وهه دورې يي باسه - د تمباکيو به دي زه ضامينه شمه

جگي شملي، پښتو خبرو، لوی چين شوي کميس به يي کتونکي ته پلارور ياداو، هوپلار او يو دروند پلار، په دي چي هغه په همدغو يوکتو له دوی سره داسي غريده چي تا به ويل ديوه کلي اويوه کورسره آشناغري دي .
- خوند يي وکه ، دا ملگری دي ولي نه غريزي ...
- دا غريدي نه شي گونکی دی ،
- څه شي ، گونگی ، دا څومره ښکلي زلمی دی ...
يوه شيبه يي په ځير څيرسره ورته وکتل، ورته خواشینی شو، خو يووار يي په فکر کي داهم ورتيره شوه :
- وهلکه داملگری خو به دي روسی نه وي ؟

- نه اکا، روسی نه دی، خو بوڅه ترکانو ته ورته دی .
- افسوس چي سترگي يي شني نه وای، دا خامخا ما له ځان سره د مير اودال (مير ابدال) زيارت ته بيوه، گوندي خدای پاک يي چاره کړي وای، سترگی يي شني دي، مجاهدين يي راڅخه گرزوي ...
نادر جان به کرچکوف ته کتل، بيا به يي گوته سترگو ته ونيوه او په پښتوبه يي ورته وويل :
- دتا په باره کي خبري کوي ...
- داخوارکی کون هم دی ...
نادر جان له شين ربري کاکا بيا په آرامه وپوښتل :
- دا مجاهدين ولي په خپلو کي سره وژني ؟
- مجاهدين هم ډول ډول دي، اوس تراصلي مجاهدينو غله زيات شوي دي، دجهاد په پلمه داسي کارونه کوي، چي له جهاده يي دخلکو زرونه تورکري دي ...
- ته جهاد نه کوي ؟
- زه جهاد کوم خو غلاو داره ماري نه، مسلمانان ټول سره ورويه دي، چيري چي مسلمان دی ، هغه زما ورور دی، زه پرهرچا باندي دکفر تورلگول ناروا بولم ، خو دريغه چي د اغله اود پرديو گمارلي ياران بيا ما غوندي نه دي

...

- که دا مجاهدين واک ته ورسيري ته به هغه مهال بيا څه شي شي ؟
- د شي پروا نه لرم ، خدای دي دوی کامياب کړي ، چي وطن آزاد شي ...
- مجاهدين به حکومت وچلوي ؟
- گوره حکومت خپل خلک لري ، دوی به روسان وباسي ، نور حکومت خلک لري ، مديران، ربييسان، وزيران، واليان ... دا څوک چي همدا اوس په کابل کي دولتی کارونه کوي ، دا ټول حکومت وال دي ، دوی په حکومتداري پوهيري ، دوی خو گرده د روسان يارن نه دي ...
- مجاهدين خو دا خلک نه مني ...
کاکا پر ريره لاس را تيرکړ ، شيبه يي خپله خبره سره ونيوه، نادر جان ته يي وکتل او ورته ويي ويل :
- دا خوبونه به يي رښتيا نه شي، دا کار زه سم نه بولم، که چيري دوی دا کار وکړي ، نو د حکومت شري به پردوی باندي خورا اوږده شي ...
د کاکا خبري په مخامخ بحث باندي واوښتي، داسي ښکارېده چي هغه په خپله هم يومهال پردولتی څوکی کار کړی و، همداوه چي په دغه اړه يي ټولي خبري پرځای او سنجول شوې وي . يوځل چي نادر جان ورته وويل :
- امريکا او نور ... افغانان روزي چي واک ترلاسه کړي ، بيا به هرڅه هغوی ته ورسپاري ...
سپين ربري کاکا ورته موسکی شو ، داخل يي موسکا يوڅه ترخه غوندي وه، هو، يوڅه ترخه :
- امريکا اونور دداسي کارو لپاره افغانان نه روزي او نه تراوسه په دغه باره کي فکر کوي ، هغوی اوس هغوی روزي چي يوازي جگړه کولای شي ، هغوی ته اوس زما دژوند زما دوطن تر راتلونکي دامهمه ده چي خپل سيال شوروي ته ماته ورکړي ... هغوی به کله هم زمور د راتلونکي ضمانت ونه کړي ، ځکه دا پردوی اړه نه لري چي ته به سبا ډاکتر لري که نه ؟ ته به ښوونکي او ښوونځی لري که نه، انجنير به لري که نه .. نور چرت مه را خرابوه. له خولي مي خبري مه درباسه ، خدای پاک په خپله ښه پوهيري چي د پيشو عبادت د څه لپاره دی ؟ دخدای پامان ...

دوی له سپین ریري سره خدای پامانی وکړ، هلته لري موټرهم را بنکاره شو، هغه چې ډگروال پر دوی پسي را ليرلي و... دوی لاهم پلی روان ول، د سپین خبرې يې ورته ويلې او تبصره يې پرې کوله... نادر جان په همدغه ترڅ کې کرچکوف ته ويلې وو چې دی به خبرې نه کوي... د سپین ریري د ميرابدال خبره يې هم ورته وژباړه چې که لاره سمه وای او مجاهدينو نه گرزولای دی يې هلته بيوه، څو دهغه له برکته خدای پرې مهربانه شوی وای او له دغه گونگيتوبه پر خبرور اغلی وای، ځکه نو کرچکوف نادر جان ته مخ ور وړاوه:

- ميرابدال څوک دی؟

- دهغې مخامخ څوکې پرسر، هغه سره او شنه، زیر او گلابي توغونه ویني، هلته یو لوی زیارت دی، خلک يې درناوی کوي اود زړه له کومي ارادت ورته لري، هرکله چې چاته کومه ستونزه پیداشي، له ده څخه مرسته غواړي اود خپل زړه تسل پرته له دی چې څه ترې وويني پرې کوي، دادغو خلکو باورونه دي چې زیات ارزښت ورته لري .
- په څه شان مرسته ورسره کوي ...

- دا مرسته زه تا ته نه شم درپوهولای، په دي یوازي هغوی پوهيزي اودهغوی زړونه او باورونه ، دا مرسته یوازي یو معنوي اړیکه ده اوبس .

- په خدای خو زه هم عقیده لرم، دا راته ووايه چې گونگی په څه شان روغولی شي؟

- (موسکا) جوړولای يې شي ، ته دومره وکړه چې اوس د مرگ اوژوند سوال دی، ځان گونگی ونيسه ، زیاتي خبرې مه کوه چې واده ته دې بوخم او هغه درونبیم... زمور خلک اوس هم په دي باوردي اوتراوسه له یوه اوبل سره دا خبره کوي چې که زمور دا نوميالي دخدای دوستان(زیارتونه) په الهي حکم په ځنځيرو نه وای تړلي، روسان خولاڅه کوي چې د دنیا ټول کافران هم یوه خوا شوي وای، پردوی يې زورنه رسیده... بخت مورويين دی اوبله داچې د خدای رضا همداده چې باید همداسی حالت پردی خلکوراښي ، دوی داهم وايي چې خدای درسول الله امت ته په فارشوی، ځکه يې اوس تاسو غوندي بلا پرې رانازله کړي... دادی اوس لا له ما سره واده ته هم روان يې ...
کرچکوف دغو ټولو خبروته چې په عين حال کې خندنې و، هيښ شوی هم و، ده دا خبره په خپل ژوند کې نوي واوریده... او هغې غوندي ته يې تر هغوچې موټر را رسیده په ځير، ځير کتل...

داخور لوی واده و، کرچکوف اونادر جان دوی لاپرکلي نه ول ورننوتې چې د ډولونو مست دربی تر غور وشو، دري جوړې مست ډولونه په دغه واده کې وهل کيدل، په لسگونو څڼورو غوړې څڼې په کې اړولې اوداسې په کې اوبنټل، لکه د ناويو په نازکو لاسونوکې بنگري اوويني... کلي ته ورځيرمه یوغرلرگي داورخولي ته لويديلي وواومستي لمبي تری پورته کيدې، داسې چې شاوخوا سيمه يې ټوله رناکړې وه، پر بامونو دسرواوشنو سالوگانو سالووالي يوي اوبلي خوا ته سره کيږي وري کيدې اودمستو ځوانانو داتنو نندارې کولې اويابه له هغوسره سمې دوی هم پر باموباندي اوبنټي را اوبنټي... هو، دمست اتن ننداره ، هغوی چې ټولويوشان کالي اويوشان غوړې څڼې درلودې ، په اندامودومره برابر اويو رنگه ول چې فکر به دي کاوه دوی لومړي په مترسره کچه شوي او بيا دلته راوستل شوي دي ...
دهغوی ليونی گدا دشنو اوسرو واسکتونو هندارويي د اورلمبو ته بل شان بنکلا اوځلا کوله اوهرې شغلي به يې بيا دچا خبره زړونه سره پری کول... سترگي يې تخنولي اوداسې اغيزه يې بنندله چې تعبيري يې يوازي پښتون احساس کولای شو اوبس په تيره چې به يې دغه سروکي هم ورسره پورته کړ :

جگ شه مجاهده ... جگ شه

په وطن جنگ دی شورويان راغلي دينه... جگ شه ...

کرچکوف دغې نندارې ته هم حيران پاتي و، داوطن ، دا ټولنه بياهم ديوه جالب کرکتر لرونکې ټولنه ورته بنکاریده، په تيره چې پورتنی سروکي نادر جان ورته وژباړه، اوده به بيا نادر جان ته دا خبره وکړه :

- دلته هرڅه بي نظمه بنکاري ، زه نه پوهيرم چې دا ولي؟

نادر جان ورته وخنډل :

- هو، دلته همدغه بي نظمي په خپل پلوکي يودپاملرنې ورنظم هم له ځان سره لري ...

- څنگه؟

- په څنگه يې هم کيدای شي پوهان هم زړپوه نه شي، خومورته داپه خپل وارسره ډيره لويه بي نظمي نه بنکاري

کرچکوف د واده په شپه هم حيران و، په هم هغه حالت کې به يې په سلگونو پوښتنې په ذهن کې تلې او راتلې... خو يوڅه يې چې اوس دافغانستان په اړه زړه ته رسيدلي ول، هغه داوو چې ده به تل ويل :

- شوروي واکمنانو ددغو خلکو په وړاندي ډير لوی ظلم وکړ، دا خلک دمرستي اوکومک وړ وو، نه چې مور ورسره لاس او گريوان شو، کاشکي له دوی سره ددغه تيري اويرغل پر ځای مرسته ورسره شوي وای ... هو کاشکي ...

کرچکوف او نادرخان ماښامنی له نورومیلانو سره په یوه دسترخوان وخوره، په دغه کوټه کې ټول پرنالیوناست وو، دلته زیاتره منصبداران اودولتي مامورین اویاهم هغوی چې له کابل په هغو سختو شپوکې دلته دخپلوي اواریکو په خاطر راغلي وویوځای سره ناست وو، ټول له یوه اوبل سره په خبرو بوخت ول،خو یوڅه چې دلته اوس په دغه شیبه کې نه ول هغه خواشینی وه، ځکه چې دلته ټول د واده پر لامل راغلي ول،دلته په ودونو کې خلک له غمونو سره خدای پامانی کوي، واده مانا دیوې خوښۍ نوی پیل ... نن دلته داسې واده وچې ناوې یې له کابل راوړه، چې داهم دیوه کلیوال ځوان لپاره دیوه بدلون نښه وه اویوه خوښي ... هلته اودلته په کلیواوکورونوکې داخبره دهرچا په خولوکې وه چې ناوې کابلې ده ... کابلې ده ... خو دوی ته نه معلومیده چې کابل کې هم یوه هوا، یونرخ، یوه ډله، یورنگه کره اووړه ډیرکم لیدل ... خو کلیوالوته کابلان بیا هم کابلان ول، مانا په هرڅه پوه خلک اوبناریان ... دا ځکه چې کابل پرتولوگران و، هرچا دهغه دلیدو تلوسه کوله ... اوهرچا که به لیدلی و اویا نه سندرې به یې ورته ویلي :

جنکی ژاري وورکي بیا کابل ته ځینه ...

کرچکوف له نادرخانه پوښتنه وکړه :

- ناوې او هلک چیرې دي ؟

- هلک خومدلته دی، خو نجلی تراوسه هم په کابل کې ده، سبا به یوڅو سپین ږیري اوڅومیرمنې کابل ته ځي اود پلار له کوره به یې راوړي ... نن دواده ورستی ورځ ده، که جگره نه وای، مرگ نه وای اوخطر نه وای سبا به داتول خلک په ناوې پسې یوځای تلل خو اوس هغه وختونه دټولو لپاره یوڅو اخیال دي ... دایوازنی واده دي چې په دغه سیمه کې په دې څوکالو کې ډولونه په کې وهل کیږي اوځوانان په کې له کلونو وروسته اوړي را اوړي ... د ډولونو درې په هغه شپه تر ناوخته پورې روان و، له نیمې شپې وروسته دساز بندوبست وشو، نادرخان په دې هرڅه پوهیده خودکرچکوف لپاره بیا داخبره یوه حیراني وه ... ځکه یې ورته ویلي وو چې ساز ته خلک (میده ساز) وایي، دا له نیمې شپې ترملا آذانه دوام کوي .

له یوڅه انتظاره وروسته میده ساز پیل شو، هلکان په کې گډیدل، کرچکوف تردیرو پورې فکرکاوه چې دا گواکې نجوني دي، ځکه ناڅاگروهلکانود نجونو کالي اغوستي وو، سم دم لکه نجونی داسې اوبنتل را اوبنتل ... خودی وروسته ورته متوجه شو چې گواکې دا هلکان دي ...

- څنگه دي نجوني ؟

- ډیربنکلي، ډیربنایسته ...

- دسندر غاري سندر د رته وژبارم ...

- هو، ولي نه،

- غور را نږدې کره، چې همدا اوس یې پیل کره :

شورویانو داوطن که نه پریږدئ

ځان به ښه وشموی ...

داوطن د ننگیالو دی ترینه ځی،

که نه ټول به دلته مری ...

شورویانو دا وطن که نه پریږدئ ...

ځان به ښه وشموی ...

ځان به ښه وشموی ...

پاتې لري...